

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

KETVIRTADIENIS

Nr. 127 (4017)

Anykščiai,

1979 m. lapkričio mėn. 1 d

Kaina 2 kap.

DARBO SĖKMĘ LEMIA KADRAI

(Iš Lietuvos KP CK XIII plenumo)

Šalies darbo žmonės sėkmingai baigia ketvirtuosius dešimtojo penkmečio metus. Tai liudija ir šiomis dienomis paskelbtas TSRS CSV pranešimas apie pramonės darbą per devynis šių metų mėnesius. Geros žinios ateina iš kolūkių ir tarybinių ūkių laukų.

Dešimtas penkmetis iškėlė tūkstančius naujų darbo didvyrių ir sumanių organizatorių, įnešusių reikšmingą indėlį vystant šalies liaudies ūkį, kultūrą, švietimą, mokslą. Ruošti, auklėti, puoselėti kadrus yra vienas svarbiausių partinių organizacijų uždavinių.

Apie tai buvo plačiai kalbama spalio 30 d. Vilniuje įvykusiame Lietuvos KP Centro Komiteto XIII plenumo. Pranešimą šiuo klausimu padarė Lietuvos KP CK pirmasis sekretorius P. Griškevičius.

Beveik du trečdaliai Tarybų Lietuvos dirbančių gyven. tojų yra baigę aukštąjį ir vidurinį mokslą. Tarybų valdžios metais respublikoje parengta 445 tūkstančiai liaudies ūkio specialistų. Ekonominės žinios gilina apie 340 tūkstančių žmonių, jų tarpe — jmonių, statybų, kolūkių ir tarybinių ūkių vadovaujantys kadrai. Nuolatinis kryptingas kadru ugdymas įgalino sustiprinti daugelį partinio ir valstybinio vadovavimo, ūkinio ir kultūrinio darbo barų.

Respublikos partinė organizacija, pažymėjo plenumas, nuosekliai įgyvendina TSKP XXV suvažiavimo nurodymą iškelti partiniam darbui politiskai brandžius, aktyvius liaudies ūkio specialistus. Šiuo metu trys ketvirtadaliai partijos miestų ir rajonų komitetų sekretorių yra liaudies ūkio specialistai. Žymiai sustiprėjo pirminių partinių organizacijų sekretorių sudėtis.

Partiniai komitetai ir pirminės partinės organizacijos rūpinasi, kad kolektyvuose būtų sudaryta veikli kūrybiška aplinka, leidžianti darbuotojams kuo geriau atskleisti savo sugebėjimus, teikia jiems praktišką pagalbą tobulinant profesines žinias, keliant idėjinį teorinį lygį. Partijos miestų ir rajonų komitetai stengiasi plėsti aukštesnėms pareigoms skiriamų kadru rezervą iš jaunų, gerai užsireko-

mendavusių darbuotojų. Efektyviai panaudojami susirinkimai, kuriuose išklausomos vadovaujančių darbuotojų ataskaitos komunistams. Respublikoje susiklostė tam tikra vadovaujančių bei vidurinėsios grandies kadru mokymo, idėjinio teorinio lygio, profesinio meistriškumo kėlimo sistema.

Respublikos partinės organizacijos veikla parenkant, paskirstant ir auklėjant kadrus padeda gerinti vadovavimą ir valdymą visuose visuomeninio politinio gyvenimo baruose, sėkmingai sprendti respublikos ekonominės ir socialinės raidos uždavinius. Per trejus penkmečio metus pramonės gamyba padidėjo 16,8 procento. Vidutiniškai iš kiekvieno hektaro gauta 4 centneriais daugiau grūdų negu dešimtajame penkmetyje, mėsos gamyba padidėjo penktadaliu, beveik tiek pat — pieno.

Darbas su kadrais reikalauja nuolatinio dėmesio. Ten, kur tas darbas susilpnėja arba paliekamas savižaliai, rezultatai žymiai blogesni. Plenumo buvo kritikuojami statybos organizacijų, atskirų pramonės jmonių partiniai komitetai, administracija už tai, kad nepakankamai rūpinasi kadru auklėjimu, mokymu, nesudaro reikiamų kultūrinių ir buitinių sąlygų. Tai pasakytina ir apie kai kuriuos rajonus, kolūkius ir tarybinius ūkius.

Būtina, kalbėjo plenumo dalyviai, sistemingai analizuoti visų kategorijų kadru, o ypač vadovaujančių, darbą, laiku iškelti kvalifikuotus, iniciatyvius, organizacinių gabumų turinčius žmones. Iš partinių, tarybinių darbuotojų dabar daugiau negu bet kada reikalaujama labai geros kvalifikacijos, sugebėjimo teikti kolektyvus, kelti jų kūrybinę iniciatyvą.

Ypač reikšmingas yra TSKP XXV suvažiavimo nurodymas dėl kadru perinavimo. Plenumas pabrėžė būtinumą paslaptis rūpintis natūraliais kadrais ir kartu kelti jaunas, perspektyvius darbuotojus. Čia negalima menkinti vyresniosios kartos kadru reikšmės, reikia atidžiai nagrinėti ir kūrybiškai naudoti jų patirtimą.

Beveik ketvirtadalis vadovaujančių respublikos partinių ir tarybinių darbuotojų, trečdalis ministrų ir žiny-

bų vadovų yra pradėję savo darbą pramonės įmonėse ar kolūkių laukuose. Ir ateityje reikia rūpintis, kad vadovaujančiam darbui būtų keliama aktyviausi ir geriausiai pasirengę darbininkų klasės ir kolūkinės valstietijos atstovai. Daugiau į šį darbą reikia įtraukti moteris.

Darbe su vadovaujančiais kadrais, pabrėžė plenumo dalyviai, būtina padidinti pirminių partinių organizacijų bei jų renkamųjų organų vaidmenį. Ne paslaptis, kad kai kur ūkiniai vadovai, sprenddami kadru klausimus, apeina partines organizacijas, o šios neretai su tuo taikstosi.

Daug dėmesio plenumo buvo skirta vadovaujančių kadru darbo stiliui ir metodams. Tikrai lenininis darbo stilius, pabrėžė pranešėjas ir diskusijų dalyviai, reikšia, kad turi būti tinkamai paskirstomos funkcijos tarp partinių, tarybinių, ūkinių organų ir visuomeninių organizacijų. Kritikos susilaukė tie partiniai komitetai, kurie kartais bando pakeisti tarybinių ir ūkinių organizacijų darbą, smulkmeniškai juos globoja, tuo pačiu mažindami jų atsakomybę ir praradami savo, kaip politinio vadovavimo organo, galimybes organizaciniam, partiniam politiniam darbui.

Lenininis darbo stilius — tai didelis kiekvieno darbuotojo praktinis veiklumas, organizuotumas ir drausmė. Tai, iš kitos pusės, — mokėjimas įsiklausyti į kolektyvo nuomonę. Tačiau rūpindamiesi, kad būtų laikomasi kolektyvinio vadovavimo principo, kalbėjo plenumo dalyviai, turime ryžtingai kovoti prieš kai kurių vadovų mėginimus bet kurio klausimu apsidrausti kolektyvo nuomone ir tokiu būdu, nesėkmės atveju, popieriais atsiverti nuo asmeninės atsakomybės.

Svarbus lenininio darbo stiliaus bruožas — didelis partiškumas, mokėjimas visus konkrečius uždavinius spręsti vadovaujančios partijos politikos reikalavimais, bendrais valstybės interesais. Tuo tarpu dar esama vadovų, kurie, užuot aktyviai ieškoje racionalių būdų gamybai vystyti, mėgina sudaryti tariamą sėkmę, apgaudinėdami valstybę. Partiniai ir valstybiniai organai privalo ryžtingai kovoti su šia

POLITINFORMATORIŲ MOKYKLOJE PRASIDĖJO UŽSIĖMIMAI

Prasidėjus naujiems politinio švietimo mokslo metams, rajono politinformatorių mokykloje užvakar vėl prasidėjo užsiėmimai.

Rajono jmonių, įstaigų, organizacijų ir ūkių politinformatoriams bendrame užsiėmime tarptautinių įvykių apžvalgą padarė „Zinijos“ draugijos lektorius, Svėdasų vidurinės mokyklos direktorius A. Bimba, o apie tarybinių tradicijų įdiegimo reikšmę mintimis pasidalino LKP Anykščių rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas A. Sadaunikas.

Po to užsiėmimai vyko sekcijose. Partijos ir vyriausybės nutarimams nagrinėti sekcijoje pranešimą „Apie aktualius ideologinio darbo klausimus ir politinformatorių uždavinius“ padarė laikraščio „Kolektyvinis darbas“ redaktorius St. Vinciušas, o moralės-etikos sekcijos politinformatoriai išklausė Anykščių rajono kultūros skyriaus vedėjo S. Siaurusaičio pranešimą tema „Išsivystęs socializmas ir kultūra“. Tarptautinių sekcijos politinformatorių pranešimą tema „Ideologinės kovos paastrėjimas dabartiniame etape“ skaitė „Gintaro“ kolūkio pirmininko pavaduotojas V. Krasauskas. „K. d.“ Inf.

Šie papildė TSKP gretas

Nemažas būrys aktyviausių rajono komjaunuolių šiomis dienomis savo gyvenimą susiejo su šlovingosios Komunistų partijos gretomis. „Gintaro“ kolūkio komunistų šeima kandidatų į TSKP narius priėmė šio kolūkio komjaunuolių traktorininką Vytautą Zukauską, „Svyturio“ kolūkio partiečiai — kandidatai į TSKP narius komjaunimo auklėtinę, kolūkio vyr. ekonomistę Aldoną Vaškevičienę. Komjaunuolių — Anykščių ryšių mazgo telegrafo operatorės Janinos Kavaliauskienės, Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos mokytojos Jolantos Sakalauskieneš, Melioracijos statybos montavimo valdybos sandėlininkės Almos Jundėlienės, Cerniachovskio kolūkio traktorininko Vytauto Zukausko pareiškimus apie jų priėmimą kandidatais į partijos narius taip pat patenkino šiu kolektyvų pirminės partinės organizacijos.

Taip pat savo gyvenimą su Komunistų partija susiejo Levaniškio kolūkio kaulių šerikė Janina Zostautienė, šio ūkio elektrikas Kęstutis Kaukėnas, Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo vyresnysis inžinierius technologas Alvydas Talašis, „Gintaro“ kolūkio brigadininko pavaduotojas Rimantas Stepukas ir kiti. LKP rajono komiteto biuras šiomis dienomis įvykslame posėdyje patvirtino pirminių partinių organizacijų nutarimus, pagal kuriuos 13 įvairių profesijų žmonių tapo kandidatais į TSKP narius. „K. d.“ Inf.

Žemdirbiai dėkingi studentams

Glaudūs draugystės ryšiai sieja „Lenino keliu“ kolūkį su Vilniaus Inžinerinių statybos institutu. Aukštosios mokyklos auklėtiniai kasmet darbymečio metu neatsisako padėti žemdirbiams nuimti nuo laukų gausų derlių. Ši rudens „Lenino keliu“ kolūkio kolūkiečiams taip pat talkininkavo akademinių jaunimas. Talkininkai daug pasidarbavo tvarkant šiaudus, linus, nuimant pašarinius runkelius, atliekant kitus žemės ūkio darbus. Penktadienio vakare Vilniaus Inžinerinio statybos instituto pramoninės civilinės statybos fakulteto auklėtiniai buvo iškilmingai išlydėti.

Studentams už sąžiningą darbą, nuimant ketvirtųjų dešimtojo penkmečio metų derlių, padėjo kolūkio pirmininkas Aleksandras Slavenskas. Talkininkams buvo įteiktos piniginės premijos, o jauniausiai padirbėjusiems studentams Kęstučiui Vainauskui, Sauliui Jarmalavičiui, Ryčiui Urbonavičiui, Genovaitėi Norgilaitėi, Audronei Karūnaitėi buvo įteikti LKJS Anykščių rajono komiteto Garbės raštai.

Grupės seniūnė Audronė Karūnaitė ir talkininkų vadovas technikos mokslų kandidatas docentas Juozas Cigrėjus, atsakydami į kolūkio žemdirbių nuosirdumą, ūkio vadovų rūpestį jaunimu, pažadėjo atvykti į talką ir ateinančiais metais.

V. Valys

„Aukštakalnių“ kolūkyje šiemet buvo auginama daugiau kaip šimtas hektarų cukrinių runkelių. Juos nuimti padėjo ūkio pensininkai, Trėškūnų KPTM Nr. 2 moksleiviai. Vežant valstybei cukrinius runkelius nemažai pasidarbavo Anykščių MSMV, Miškų ūkio vairuotojai. Drug triūsos nuimant šią vertingą kultūrą įdėjo ir ūkio mechanizatoriai, laukininkystės darbuotojai, vairuotojai. Visų bendromis pastangomis cukrinių runkelių derlius buvo sudorotas laiku ir be nuostolių. Prie cukrinių runkelių nuėmimo daug pasidarbavo ir pirmos klasės mechanizatoriai Edvardas Cėkanauskas ir Leonas Eiva, kuriuos malome šioje Vytauto Bagdono nuotraukoje.

Komjaunuoliškos biografijos puslapiai

Vytautas Balnius

(Tęsinys. Pradžią Nr. 125 (4015))

Alytuje komjaunimo sekretorius Jurgis Dagilis pasiūlė Aleksandrui darbą komitete. Bet Slavenskas pasiprasė į gimtąjį Merkinės valsčių.

Ir paskyrė jį Merkinės valsčiaus komsorgu, palinkė geros sėkmės. Ką galvojo tada apskrities komjaunimo sekretorius, matydamas tokį valingą Aleksandro žvilgsnį, atsivertimui spausdamas jo vyriškai kietą delną, išleisdamas į sunkų, atsakingą, netgi pavojų kuolimą komsorgo darbą? Tikriausiai, apie tai, kad Aleksandras Slavenskas, dar pagrindinio metais komjaunimo veikloje užsigrūdinęs, ir dabar nepabūgęs, kad gimtinėje jis lengviau suras su žmonėmis bendrą kalbą, kad jau netrukus suburs aktyvistus...

Merkinė 1944 metų rugpjūtyje Aleksandrą pasitiko nesveilingai. Miestelyje vien tik stūksojo griuvėsių krūvos, tarsi primindamos apie sukelto žmonių sielvartą ir nepagydomas žaizdas. Merkinėje ir jos apylinkėse ką tik pasibaigė mūšiai, tai vienu, tai kitu dar pasigirdavo šūviai...

Tokia buvo jo gimtinė. Priešų nuniokota, sudeginta, sugriauta. Bet užtai jis ir atvyko į Merkinę, kad ją atstatytų, kad žmonės čia sėdėtų ir pjaustų, kad jie su viltimi žvelgtų į būsimą šviesesnę rytdieną.

Pirmiausia užėjo į valsčiaus būstinę. Prisistatė valsčiaus pirminkui ir partorgui. Džiaugsmu nušvito jų akys, kai išgirdo žinią, kad šis jaunuolis, pasitempęs, gražiai nuagęs karys dirbs valsčiaus komsorgu.

Komsorgas nuo pat pirmųjų savo darbo dienų pradeda ieškoti sau pagalbininkų. Susiranda keletą buvusių pagrindinių komjau-

nuolių, remdamasis jų pagalba į komjaunimo organizaciją įtraukia daugiau aktyvesnių jaunuolių. 1945 metų pradžioje valsčiuje jau buvo 38 komjaunuoliai. Tuo metu Merkinės komjaunimo organizacija buvo laikoma viena gausiausių apskrityje. Komsorgui daug padėjo gimnazistės pusserės Lena ir Marytė Gimbičkaitės, Nina Kaziūnaitė, milicijos viršininkas Nikolajus Lazauskas, gimnazistai Mindaugas Marcalis, buvęs partizanų ryšininkas Albertas Marcalis ir kiti. Jie, komjaunuoliai, buvo iniciatoriais, kai tik reikėjo organizuoti jaunimui prasmingesnius pasiūlymus vakarus, suburti jaunuolius miestelio atstatymo ir tvarkymo talkoms. Ne vienam kaimo valstiečiui komjaunimo aktyvistai atvėrė akis, demaskuodami buržuazinių nacionalistų skleidžiamą melą, ne vieną vos sukludusį sugrąžino doram gyvenimui. Didelį vaidmenį komjaunuoliai vaidino ir gimnazijoje. Čia taip pat buvo įkurta komjaunimo organizacija, jos nariais tapo nemažas būrys mokytojų, moksleivių.

Sunku dabar ir beprisiminti, kiek naktų teko nemiegoti komsorgui ir kitiems komjaunimo aktyvistams tuo neramiu klasių kovos laikmečiu, kiek ryžto ir ištvermės reikėjo parodyti, skiepįjant žmonių širdyse pasitikėjimą, ugdant aisdavimą Tarybų valdžiai jausmus.

Aleksandras Slavenskas, valsčiaus komsorgas, vėliau jau išaugusios komjaunimo organizacijos komiteto sekretorius, pasiryžta susieti savo gyvenimą su šlovingosios Komunistų Partijos gretomis. Tam skatino pats gyvenimas ir kilūs siekliai — būti nauju permainingu kūrėju, kovotoju už gimtos žemės suklestėjimą. Tokiu

Aleksandras buvo ir išliko visiems laikams.

Rekomendacijose valsčiaus partorgas Bernasius Mizeras ir vykdomojo komiteto pirmininkas Alfonsas Cepulis rašė, jog „Komjaunuolis Aleksandras Slavenskas užsirekomendavo kaip principingas komjaunimo aktyvistas, kaip sumanus organizatorius“.

Tais 1949.aisiais Aleksandrui pagausėja naujų įpareigojimų ir užduočių. Varėnos apskrities partijos komitetas įveda komunistų paskiria dirbti ką tik įsisteigusios Merkinės mašinų-traktorių stoties direktoriaus pavaduotoju politiniams reikalams, o vėliau tos pačios MTS politinio skyriaus viršininko padejėju komjaunimo darbui. Rūpesčių ir darbų aibės: kolūkių steigimas, komjaunimo organizacijų kurimas kaime. Šiuos įpareigojimus Aleksandras Slavenskas stengiasi vykdyti su užsidegimu. Kitaip ir negalėjo būti. Juk jis komunistas, juk juo pasitikėjo... Buržuazinių nacionalistų įbaugini, neretai valstiečiai vis dar abejodavo kolektyvizacijos, naujo gyvenimo privalumais. Alek-

sandras Slavenskas kartu su kitais aktyvistais, liaudies gynėjais važinėja po kaimus, nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro aiškina kaimo žmonėms kolektyvaus ūkininkavimo reikšmę, agituoja visus gyventi ir dirbti žemę bendrai. Dažnai tenka net po kelis kartus organizuoti susirinkimus, vaikščioti nuo sodybos prie sodybos ir su kiekviena šeima atskirai kalbėtis. Neretai tenka akis į akį susidurti su buržuaziais nacionalistais. Taip Galintėnu kaime aktyvistai, kurių tarpe buvo ir Aleksandras Slavenskas pakliuvo į buržuazinių nacionalistų suruoštą pasalą. Tokių susidūrimų įvykdavo ir dažniau. Bet tai neįbaugino aktyvistų. Pagaliau valsčiuje įsikuria „Pirmūno“, „Pažangos“, „Vienybės“, Kibysių, Liškiavos ir kiti kolūkiai. Tačiau tas dar nereiškė, kad dabar jau galima nusiraminti, pailsėti, atitrūkti nuo įvykių ir darbų. Pirmiesiems kolūkiečiams reikėjo paramos, patarimo. Reikėjo apginti jų naujo gyvenimo keliu žengiamus žingsnius.

Tur dangiau

Dar tik šiemet melstru-reguliuotoju „Puntuko“ ūkyje pradėjo dirbti komjaunuolis Rimantas Bužinskas — Vabalninko žemės ūkio technikumui auklėtinis. Jau nuo pirmųjų savarankiško darbo dienų Rimantas surado bendrą kalbą ir su ūkio jaunimu, ir su darbo veteranais.

Šią vasarą, trūkstant mechanizatorių Rimantas Bužinskas dirbo su kombainu. Javapjūtėje ūkio kombainininkų tarpe komjaunuoliui buvo pripažinta pirmoji vieta.

Vyt. Bagdono nuotr.

Grūdas krinta ne tik dirvon

Visi dar tebeprisimenam rugiapūtės dienas, kai kiekviena rytą ne tik žemdirbiui, bet ir miestiečio akys į dangų krypo, kuris sykiats būdavo apniukęs, vis nupurkšdavo lietus, ir visi buvom susirūpinę, kas bus su derliumi...

— Derlius šiemet ne itin dosnus, tačiau jį surenkant buvo atiduota viskas, — tie Kurklių kolūkio profsąjunginės organizacijos pirminkės Onos Piprienės žodžiai atskaitinėje rinkiminėje konferencijoje nuskambėjo visai paprastai ir kasdieniškai, visai nemanant, kad jais pasakoma kažkas didingo. Ir nors didžiosios tiesos visada slypi dideliame paprastume, bet, man regis, jog ir aną penktadienį ne vieno konferencijon atėjusio kurkliečio mintyse tebevirpėjo toji įtampa, kuri ne vien rugiapūtės dienomis parodė žmogaus tvirtybę. Neatsitiktinai kalbėtoja su dideliu dėkingumu minėjo ne tik geriausio ūkio javakirčio Stasio Leitos ar stropiausią grūdus nuo kombainų gabenusio vairuotojo Vlado Lavinsko pavardes... Kai kalbame apie kolektyvų brandumą, daug ką turime galvoje, bet visų pirma susiklausymą, susiteklimą, atsakomybę kiekvieno už visus ir save. Būtent tai kurkliečius ir įgalino įnoringomis gamtos sąlygomis pasiekti geresnius nei pernai bulvių derlius, viršyti šienainio, siloso gamybos planus, į pastoges suvežti daugiau geros kokybės šiaudų.

— Darbas — pati didžiausia vertybė, per kurią atsiskleidžia viso mūsų gyvenimo prasmė ir žmogiškasis pašaukimas, — šie žodžiai vieną ar kitaip atsispaudė ir ūkio vyr. zootechnikės Violetos Dūdienės, ir mechaninių dirbtuvių vedėjo Prano Lapienio, ir kitų pasiskiususių mintyse. Ir iš ties — tik darbu pilnėja aruodai, turtinesni tampa tavo namai. Tačiau uždavins to-

liau vystyti žemės ūkį negali būti išspręstas atskiro entuziastiško veiksmo didvyriškumu, o reikalauja ilgausio, atkaklausio, sunkiausio natinio ir kasdieninio darbo didvyriškumo, — pabrėžė TSKP CK Generalinis sekretorius drg. L. Brežnevas TSKP CK liepos (1968 m.) plenumo.

Tų, kurie kasdieniu triūsu ir siekliais žadina draugų ir kaimynų kurybinį aktyvumą, Kurkliuose dėsimys. Tai kolūkio profsąjungos nariai Genė Steikunienė ir Emilija Astrauskienė, Sta-

argumentuotos kolūkio valdybos pirmininko Leono Imbraso mintys.

— Nors ūkyje, — kalbėjo jis, — pastebimai daugėja puikių statinių ir mechanizmų, netrūksta kvalifikuotų patarimų ir mokslo rekomendacijų, bet ir šiandien eilinio žmogaus kritiškas, pasveiriantis žvilgsnis, dorai išsakyta asmeninė nuomonė, iniciatyva paženklinas nerimas tebėra brangiausias dalyku. Pats gyvulus prižiūri, pats kitąsyk geriau už kitą specialistą suvoki, kokios koky-

tosos, ir todėl per atskaitinį laikotarpį žemdirbiams tebuvo suruošta vos viena ekskursija. Vis tik norėtusi, jog kultūrinis-masinis darbas sietųsi ne vien su turistinėmis kelionėmis po respubliką ar šalį... Ne centneriais ir ne hektarais matuojamas kultūrinio darbo derlius. Bet be šito derliaus neužsisuks kaime jaunimas, vėliau keiros dorovinės piktžolės. O pastarųjų vis dar atsiranda. Žinia, suklupusiems, paslydusiems reikia padėti. Jeigu jie parodo bent menkiausią norą atsitiesti, jiems reikia paduoti ranką. Tačiau su dideliu nerimu daugelis konferencijos delegatų minėjo tokius, kuriems visos apeliacijos į žmoniškumą, sąžinę, pareigas, kolektyvui, visuomenę, šeimai — kaip žirniai į sieną. Antai ir Juozas Gliudelis, ir Petras Didas, ir Vaclovas Mockus, Simonas Pociunas, Kazys Vyšniauskas pažada „daugiau nebegersiu“. Tik kas jau iš čionykščių patikės jų žodžiais? Tik gyvenimu, ir ne vieneriais metais, galima atkovoti savo vietą tarp žmonių, nes kiekvienas tavo poelgis — aplinkinių akys. „Savo kolektyve turim įvesti dar didesnę atsakomybę ne tik už save, bet ir už draugą, bendradarbį“, — tokią bendrą mintis nuskambėjo daugelio kalbėjusių lūpose.

Atsakomybė. Šis žodis aną penktadienį kurkliečių konferencijoje buvo kartojamas ne kartą ir ne du. Gerai, kad šis žodis vis dažniau tampa savotišku profsąjunginės veiklos veiksmingumo rodikliu. Gerai, kad su juo mintimis nubėgama į rytdieną. Ten laukia darbai, kurie ne šiemet pradėti ir ne kitamet bus užbaigti. Klausiausi Kurklių kolūkio profsąjungos aktyvistų kalbų ir galvoju, kad tie žmonės ne tik augina duoną, j dar ją beria grūdą. Jie sėja ją sėkla ir žmonių širdyse.

L. Valtionis
„K. d.“ koresp.

Partinėse organizacijose

Žiemos sezonui artėjant

„Lenino keliu“ kolūkio pirminės partinės organizacijos išplėstiname biuro posėdyje buvo apsvastyti pasiruošimo žiemos laikotarpiui klausimai.

Pirminko pavaduotojas politiniam-masiniam darbui partinės organizacijos sekretorius V. Bagdonas biuro narius, vyresnius specialistus supažindino su Lietuvos Komunistų Partijos Centro Komiteto nutarimu „Kaip liaudies ūkis ruošiasi darbiui rudens ir žiemos laikotarpiui“. Komunistai, kolūkio pirminkas, respublikos nusipelnęs žemės ūkio darbuotojas A. Slavenskas, statybos darbų vykdytojas S. Karabiikovas, vyr. zootechnikas A. Čižauskas, inžinierius-energetikas Pr. Maišelis ir kiti kalbėjusieji akcentavo rūpestingo fermų, sandėlių, katalinių paruošimo žiemos lai-

kotarpui svarbą, kiekvieno partiečio asmeninę atsakomybę, kovojant už kuro, šiluminės bei elektros energijos taupų naudojimą.

Priimtame nutarime komunistai, vyriausieji specialistai įpareigoti imtis neatidėliotinų priemonių, kad kuo skubiausiai būtų pašalinti esami trūkumai ir tinkamai paruošti visi ūkiniai pastatai žiemojimo laikotarpiui. Liaudies kontrolės grupė įpareigota, pasitelkiant „Komjaunimo proektoriaus“ aktyvistus, pastoviai organizuoti reidus ir patikrinimus, kovoti su neūkiškumu ir apalaidumu, siekti, kad būtų efektyviai ir taupiai naudojami visi energetikos ištekliai.

Taip pat buvo nutarta partinio biuro posėdyje ir pirminės partinės organizacijos susirinkimuose reguliariai išklausyti nuolatinės komisijos pasiruošimo žiemojimo sezonui narių ataskaitas.

Biuro posėdyje buvo patvirtintas pirminės partinės organizacijos organizacinių bei ideologinių priemonių pasiruošimo žiemojimo laikotarpio planas.

B. Vytaitis

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1979, XI. 1

Kai vieni kitiems svetimi

Kelionės metu nenorom lapau vieno pokalbio liudinke. Kokių 14, o gal 15 metų mergaitė „liejo širdį“ gal kiek vyresnei savo draugei. Mama esanti labai pikta ir grubi, visokiais žodžiais ją išvadinanti. Duktė prašanti nupirkti naujus batelius, o ta atkerianti, kad senais dar gali panešioti, kad ji karo ir pokario metais basa arba senelės nudėvėtus batėis ėjusi į mokyklą. Bet motina sau nusipirkusi aukštakulnius batelius ir krimplinį paltą. O jai, ko tik ta beprašytų, grubiai atsakanti. Mama galyojanti, kad jai tik aprėdai rūpi. Bet esą ne taip. Mama sakanti: „Nesulauksi iš tavęs švelnumo“. Bet kaip su ja būti švelniai, jei iš mamos gerumo netai.

Nebuvo kaip įsiterpti į tą pokalbį, bet aš ilgai apie jį galvojau. Tėvų ir vaikų santykiai, konfliktai. O jų galėtų nebūti, jeigu būtų teisingas auklėjimas šeimoje.

Lengviausia atskaityti moralą mergaitė: motina dirba, maitina, rengia, o dukra motinos aprėdus skaičiuoja. Stai mes pokario metais... ir toliau panašiai, kaip jos pačios motina sako.

Bet jeigu giliau pagalvošime, jeigu norėsime išsiaiškinti šito konflikto šaknis. Kodėl išvis taip tėvų ir vaikų santykiai susiklostę? Iš

kur atsiranda tas susvetimėjimas?

Kiek džiaugsmo tėvams suteikia naujagimiai. Tačiau ar visi tėvai, nešdami iš gimdymo namų brangią našlę, galvoja apie tą didelę atsakomybę našlę išauklėti žmogų? Juk auklėti vaiką — tai pirmiausia galvoti, sverti kiekvieną savo paties poelgį, savo charakterį. Augdamas vaikas iš mūsų pasiims ne tik kas mumyse gera, bet ir tai, kas mumyse bloga. O jeigu mes, patys tėvai, blogai elgiames, šitoje dvasioje auklėjame savo sūnų ar dukterį, tai tuomet mūsų namuose, o gal net tame pačiame kambaryje gali gyventi žmonės, patys artimiausi pagal giminytės ryšį, bet visiškai svetimi. Ir šituose namuose teka pilnas nuoskaudų, gincų, ašarų gyvenimas. Kartais net ir oras būna prisodrintas neapykantos.

— Nusipirkau, o tu ir taip marškinėlius panešiosi, per jauna dar, — piktai sako motina, naudodamasi suaugusiojo teise.

— Aš jauna, man apsi- rengti gražiau norisi. O tu, tu jau sena. Kam tau puoštis? — duria duktė į pačią skaudžiausią vietą.

Toliau dar garsesnis gincas, dar skaudesnis. Kuo tolyn į mišką, tuo daugiau medžių, sako liaudies patarlė.

Kas ką nugalės. Motina kritikuoja dukterį, skundžiasi ja kaimynams, pažįstamiems, pasakoja apie ją pačią blogiausius dalykus, negailėdama juodo dažo. Duktė atsi- lygina tuo pačiu...

Visuomenės nuomonė — didelė jėga. Būtiną įsikišti, kai girtuokliai tėvai skriaudžia savo vaikus, kai vaikai skriaudžia nusenčius tėvus. Tačiau ar gali kaimynai ar kiti aplinkiniai iš tikro padėti, jeigu tėvai ir jau nebe- maži vaikai patys negalvoja apie save, savo santykius su kitais, nepasižiūri į save iš šalies ir, svarbiausia, nenori patys savo jėgomis pasiekti normalių santykių šeimoje.

Norėjosi, kad mergaitė (pavadinasi ją Jolanta) pergyventų ne tik dėl savo gėdėrobo. (Kalbėdama su drauge, Jolanta išvardijo, kiek už ją daugiau suknelių, batukų turi jos bendrklasės, ko dar jai reikėtų). Norėjosi, kad mergaitė labiausiai pergyventų dėl atšiaurių santykių su motina. Juk motinos švelnumas būtina kiekvienam žmogui.

Tačiau girdėtas pokalbis mane nuteikė nemaloniai. Įžulokas tonas ir visai atvira miesčioniškas pavydas: sau tai nusipirko tą ir tą, o man?

Zinau daugelį šeimų, kur sūnui ar dukrai yra didžiausias džiaugsmas sukurti dovanėlę motinai, kur visi šei-

mos nariai tarytum rungtyniauja tarpusavy nesavanaudišku. Kiekvienas už savo uždirbtus ar sutaupytus pinigus perka ne sau, o kitiems ir pirmiausia tėvams. Ar sugebės taip pasielgti Jolanta?

Pokario metais kaimynystėje gyveno didelė šeima. Sunkiai vertėsi. Vyriausias sūnus išsimokė batsiuviu. Pirmiausia jis pasiuvo savo motinai žieminius batus ir padovanojo juos gimimo dienos proga. Negražūs, grubūs buvo batai, bet su kokia meile ir rūpesčiu siūti! Motina iš džiaugsmo net apšivėkė, o berniukas buvo išdidus ir laimingas.

Ar gaus panašią dovaną kada nors Jolantos motina? Ar pajus Jolanta pačias šviesias, pačias laimingas minutes — motinos dėkingumą? Vargu. Skaudu, kai apvagia, nuskriaudžia save žmonės, duodantys laisvę grubiems, žemiems instinktais! Kokią vargą ateitį ruošia sau tėvai ir vaikai! Tėvų laukia bedžiausmė, vieniša senatvė. Vaikai — be tikros vaikystės, augdami į save sugėrę tėvų grubumą, atšiaurą ir kažin ar ne taip pat jie auklės ir savo vaikus?

Suaugusieji nesupranta, kaip motiniško švelnumo trokšta vaiko širdis, o vaikai nesupranta, kaip brangi ir būtina vaikų širdies šiluma tėvams.

E. Petronienė

SUDARYKIME SUTUOKTUVIŲ DRAUDIMO SUTARTIS

Sutuoktųjų arba vedybinių draudimas yra viena patogiausių vaikų draudimo rūšių. Pagal šią draudimo rūšį vaikai draudžiami nuo 2 iki 15 metų amžiaus, terminu iki jiems sukaks 18 metų. Šią sutartį savo anūkų, vaikų, giminaičių ar globotinių naudai gali sudaryti tėvai, globėjai, broliai, seserys ar kiti giminaičiai ne jaunesni kaip 20 metų, su tokiu apskaičiavimu, kad draudimo sutarties galiojimo pabaigoje jie nebūtų vyresni kaip 70 metų amžiaus. Jei draudžiamas vaikas draudimo sutarties rėtu turi, pavyzdžiui, 5 metus, tai draudimo trukmė sudarys 13 metų. Vadinasi, draudėjas draudimo sutarties sudarymo metu neturi būti vyresnis kaip 57 metų amžiaus ir t. t. Sutoktųjų draudimo sutartys sudaromos ne mažesnės kaip 300 rub. sumai. Už kiekvieną 100 rub. draudimo sumos, priklausomai nuo sutarties galiojimo trukmės ir sutartį sudarančiojo amžiaus, kas mėnesį mokami draudimo įnašai nuo 0,49 iki 3,20 rub. Jei, sakysim, draudėjas yra dar nesukakęs 29 metų amžiaus, o vaikas, kurio naudai sudaroma draudimo sutartis turi 2 metus, tai už kiekvieną 100 rub. kas mėnesį teks mokėti po 0,48 rub. Gi jei draudėjas turi 54 metus, tai apdraudęs 2 metų vaiką, jis kas mėnesį už kiekvieną 100 rub. draudimo sumos per visą sutarties galiojimo laiką mokės 0,53 rub. draudimo įnašų. Žodžiu, įnašų dydis už kiekvieną 100 rub. draudimo sumos didėja, mažėjant draudimo sutarties galiojimo trukmei ir didėjant draudėjo amžiui.

Draudimo suma išmokama suėjus draudimo sutarties terminui po to, kai užregistruojama apdraustojo santuoka. Jei apdraustasis iki 25 metų nesituokia, tai draudimo suma ir 14 proc. jos priedas išmokami nedelsiant, draudimo įstaigai gavus apdraustojo pareiškimą ir reikiamus dokumentus. Gi jeigu apdraustasis susituokia laikotarpyje tarp 18 ir 25 metų savo amžiaus, tai draudimo suma jam išmokama padidinta po 2 proc. už kiekvienus pilnus metus, praėjusius po draudimo sutarties termino suėjimo. Pavyzdžiui, apdraustasis 1000 rub. sumai susituokė sulaukęs 23 metų amžiaus. Jam bus išmokama 1000 rub. draudimo suma ir priedas po 2 proc. už kiekvienus (šiuo atveju 5 metus), t. y. 100 rub. Tokiu būdu jis gaus 1100 rub. ir t. t.

Suėjus draudimo terminui, draudimo suma išmokama ir tuo atveju, kai draudimo įnašų mokėjimas buvo nutrauktas dėl apdrausio asmens mirties. Pagal kitas draudimo rūšis, dėl draudėjo mirties nutrauktas įnašų mokėjimai, apdraustajam būtų grąžinami tik faktiškai įmokėti draudimo įnašai. Be to, draudimo suma išmokama, jeigu apdrausto vaiko sveikata pastoviai sutrinka tiesiogiai ar dėl traumos.

Sutuoktųjų draudimo sutarčių sudarymas vaikų, anūkų, giminaičių ar globotinių naudai yra patogus būdas sukaupti tam tikrą lėšų kiekį savo vaikams ar giminaičiams jų savarankiško gyvenimo pradžiai.

P. Saltis

BLOGIO ŠAKNYS

Redakcijoje ant mano stalo guli dešimtokės Audronės laiškas. Mergaitė ieško patarimo, kaip išgelbėti kasdienį girtuokliavimo liūną grims- tantį tėvą. „Mano tėvelis kolūkyje dirba traktorininku. Jis labai geros širdies — kas tik kreipiasi į jį pagalbos — visiems padeda. Vie- niems reikia suarti sklypą, kitam iškulti miežius arba atvežti iš lankos šieną ar iš miško malkas — jis niekuomet neatsisakys. Už paslaugas kaimynai pinigų nesiūlo, tėvelis, galbūt, jų ir neim- tų. Žinodami jo pomėgį deg- tinei, visuomet atsilygina puslitrui. Pasigėręs jis labai pasikeičia: kolioja, veja iš namų mane ir abu mažes- niuosius brolius...“ Supran- tamai mergaitės susirūpi- mas. Vagiamas jos ir kitių vaikų vaikystės džiaugsmas. Jau nekalbant apie mergai- tę lydinčią kasdieninę bai- mę, išgastį, mintys persun- tos skausmingais nevaikiš- kais apmąstymais, kodėl to- kie žmonės pikti. Už tai, kad jis gera jiems padaro — at- silyginama pačiu blogiausiu. Juk girtas gali ir su trak- toriumi apvirsti, gali kitą žmogų sužeisti. O kaip jis

elgiasi girtas namuose — vi- si kaime žino. Pikčiausia, kad puslitrį stato ir ragina gerti ir tos pačios moterys, kurios turi vaikus, rūpinasi, kad jų galvelėse bręstų tik šviesios mintys, pergyvena, kai jų pačių girti vyrai, šių vaikų tėvai, kelia vaidus. O kitių neatjaučia. Paprasčiau-

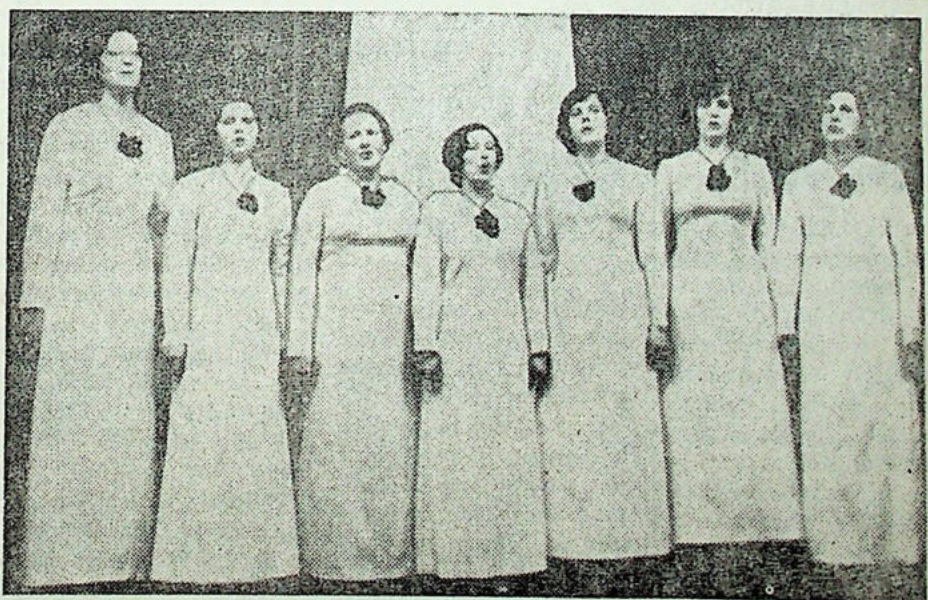
MORALĖS TEMOMIS

siai, galvodamos tik apie sa- ve, savo sklypą, daržą, nesi- stengia pamatyti kito kan- čios ir sielvarto. O tos vai- šės ne visuomet atneša džiaugsmą ir patiems vaiši- namiesiems. Žinom ne vieną faktą, kaip iki žemės grai- bymo pamylėtas žmogelis po mašina palindo, nušalo ran- kas, skendo, į miliciją pate- ko. Bet nekonkrečius faktus palikime nuosalyje, norėčiau prisiminti tik tuos, kur po „malonaus“ pavaišinimo žmonės atsidūrė ne namuo- se, o milicijos skyriuje.

Į Anykščių rajono Vidaus reikalų skyriu pristatytu pi-

liečių apskaitos knygoje už- registruota, kad kolūkietis A. Surgautas atvažiavo į Kiaušų kaimą pas Marylę Puodžiūnaitę padėti jai pa- ruošti žiemai malkų. Jį taip privaišiusi moteriškė, kad tas net užnigęs autobusų stotyje. O įdomu, ko linkėjo sesuo „Spartako“ fabriko darbininkui Kuzmai Prusa- kovui, jai pasodinusiam bul- ves, jeigu pasistengė jį taip nugirdyti, kad tas pateko į milicijos pareigūnų rankas. Pas artimą kraujo ryšiais žmogų — seserį — vaišės pradėjo ir „Ažuolo“ kolūkio traktorininkas V. Katinas. Ne kas kitas, o broliai, gi- minės pasirūpino, kad nema- lonumų turėtų ir P. Kirdeci- kis, Anykščių MSMV dar- buotojas V. Narbutas. Sun- ku supras, kaip žmogus, žinodamas, kad, sakykim, brolis turi pomėgį išgerti, dar labiau tą pomėgį sten- giasi skatinti, lyg degtuką kaišioti į parako stalinę. Lai- mės, kad šie pamylėti svai- galais vyrai kol kas tik į mi- liciją pateko, o galėjo jiems viskas dar blogiau baigtis.

nuikeltai 4 pusl.

Skiemonių kultūros na- muose veikia keletas me- rio saviuoklos ratelių, ku- riuose savo laisvalaikį leidžia kolūkietiniai, peda- gogai, miestelio medic- nos darbuotojai. Skie- moniečiai saviuoklininkai jau ne kartą pasirodė įvairių švenčių metu, vi- suomet už skambias dai- nas, gražesnius šokių pel- nus. Dažnai kultūros na-

mų scenoje galima matyti moterų ansamblį, kuria- me dainuoja kultūros na- mų direktorė Marytė Bir- žietienė, mokytoja Irena Seliukaitė, ambulatorijos felčerė Liucija Stukienė, bibliotekos vedėja Danu- tė Baltakytė, kolūkio bu- hallerė Genovaitė Satkū- nienė, sekretorė-mašinini- ke Nijolė Girkutė, Skie- monių apylinkės LDT vykdomojo komiteto sek-

retorė, pirminės komja- nimo organizacijos sekre- torė Aldona Kunčiūtė ir kitos skiemonietės.

Ši moterų ansamblį vie- no koncerto metu ir ma- tome VYT. BAGDONO nuotraukoje.

KOLEKTYVINIS DARBAS

Blogio šaknys

Atkelta iš 3 pusl.

Nors ir kuklūs, trumpi tie aktai į VRS pristatytų piliečių apskaitos knygoje, bet iškalbingi, priverčiantys giliau susimąstyti apie girtuokliavimo žalą pačiam geriančiam ir kitiems.

Daug gerų žmoniškųjų sąvybių užmuša girtuokliavimas: atsakomybę, pareigą. Žmogus nebesirenka, kada gerti: geria ryte, darbo bei darbo pertraukos metu, kaip elgėsi „Gintaro“ kolūkio traktorininkas A. Sližys, to paties kolūkio traktorininkas J. Trofimovas, M. Melnikaitės kolūkio traktorininkas A. Kavoliūnas. Kiti gėrimui net padorios vietos nebesirenka — taip jau yra giliai įsmukę girtuokliavimo klampys: nėn, kad po kojom pamynę ir savigarbą, ir orumą. Slai Valerijus Sokolovas gerė autobusų stoties tualetu arba jau anksčiau minėtas V. Katinas, pradžia padaręs pas seserį, taip pat ten užbaigė

valses. O D. Kuliešienė su drauge Aldona arba MSMV darbininkas J. Gallus nusi-pirkę svaigalų net minutės negalėjo pakentėti, vos spėję užėiti už gastronomo kampo, atsikimšo butelius.

Apskaitos knygoje mirgėte mirga įrašų: „Gėriau su man nepažįstamais žmonėmis...“ Šie žodžiai kalba jau apie platų žmogaus žingsnį girtuokliavimo liūnan. Nesvarbu kokį, bet tik sugėrovą turėti. Taip elgėsi „Ąžuolo“ kolūkio traktorininkas R. Banešas, prekybos centro krovėjas E. Janušauskas, MSMV motoristas S. Komarovas.

Girtuokliavimas didelę rykštę pačiam žmogui, šeimai, visuomenei. Per jį žmogus nemato jį supančio grožio, per jį vaikai praranda tėvą, visuomenė pilnavertį darbuotoją. Pats žmogus neįsivaizduoja grimzdimo į šį purvą. O aplinkiniai, užuot padėję žmogui, pasistenge nors kiek sulaikyti nuo girtuoklia-

vimo, stato puslitrį ant stalo — jeigu jau paslydai, važiuok ir toliau. Puslitrį atsilyginti už geras paslaugas — lengviausias būdas. Tėkstelėjai jį ant stalo ir jokio vargo, jokio galvosūkio. Vaisinamasis vargs, kol paropos į namus. O jeigu taip — už gerą darbą tik geru darbu, tokiu, kad patenkinta būtų visa šeima. Tau suarė bulvieną, kodėl gi neatejęs į talką runkelių nurauti ar kito pagal tavo jėgas ir sugelėjimus atlikti darbo. Nereikėtų tada dešimtokei Audronei rašyti, štai šių žodžių: „Kai tėvelis kaimynui vežė išdžiūvusį šieną, mes savąjį krovėme į kupetas. Po vaišių tėvas savo šieno nebeįėjė suvežti. Užėjo ilgalaikiai lietūs ir abi su motina ilgai vargome, kol vėl jį išdžiovino“.

R. Bražėnienė

ŽINIOS

APIE BENDRĄ PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVĖS
1979 m. spalio 22—29 dienomis

Oklo pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg		Oklo pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg	
		per parą	+,- lyginant su 1978 m.			per parą	+,- lyginant su 1978 m.
Andrioniškis	109	5,9	+0,3	„Puntukas“	112	5,3	+0,4
„Anykščių šilėlis“	99,1	7,7	-0,3	Skimionys	117	6,3	+0,6
„Ateitis“	99,3	6,7	-0,2	Surdegis	111	7,0	+0,4
„Atžalynas“	113	6,4	+0,4	Svėdasai	99,1	7,0	-0,3
„Aukštakalnis“	106	6,0	+0,1	„Svyturys“	99,0	8,1	-0,3
„Aušra“	107	6,9	+0,3	„Už taiką“	102	6,4	-0,5
„Ąžuolas“	105	6,3	+0,2	„Vienybė“	96	5,6	-0,5
Cerniachovskio	93	5,1	-0,9	Jakšiško t. ūkis	99,2	6,4	-0,3
„Gegužės pirmoji“	103	5,7	-	Naujasodžio t. ūkis	82	5,8	-0,8
„Gimtoji žemė“	104	6,0	+0,1	Raguvelės t. ūkis	95	6,0	-0,4
„Gintaras“	107	6,7	+0,4	Stakūniškio t. ūkis	90	6,4	-0,9
K. Staro	122	8,0	+1,3	Sodininkystės t. ūkis	91	7,7	-1,2
Kurkliai	92	7,1	-0,6	Elimininkų eksp. ūkis	103	7,1	-
„Lenino keliu“	97	7,7	-0,4	Aknystų pagalb. ūkis	92	7,7	-0,6
Levaniškis	116	7,6	+1,0				
M. Melnikaitės	162	7,0	+2,4	RAJONAI	103	6,7	-
„Nevežis“	89	6,0	-1,0				
„Pirmyn į komunizmą“	89	6,7	-1,0				

Anykščių rajono Valstybinės statistikos
Informacinė skaičiavimo stotis

Redaktorius ST. VINCIONAS

Reikalinga

Vėlimo fabrikui „Spartakas“ reikalingi:
1. Saitkalviai-remontininkai
2. Darbininkai gamyboje.
Norintieji įsidarbinti prašom kreiptis į fabriko kadru skyrių arba skambinti telefonu 5-14-40.

Administracija

Dėkoja

Nuoširdžiai dėkojame Anykščių II-os vidurinės mokyklos pedagogų kolektyvui, vyno gamybos susivienijimo „Anykščių vynu“ darbuotojams, kaimynams visiems, kurie užjautė ir padėjo mums skaudžią valandą, laidojant mylimą tėvelį Dubickų šeimai.

JANINAI

KORKUZIENEI
Giliaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžiai užjaučia Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio medelyno brigados darbuotojai.

JANINĄ KORKUZIENE

mirus mylimam tėveliui, nuoširdžiai užjaučia Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio medelyno brigados darbuotojai.

VYTAUTUI RUDOKUI

Slą sunkią valandą, mirus mylimam tėveliui, tegu mūsų nuoširdūs užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą.
Anykščių MK prisaugūnė organizacija ir administracija

VYTAUTUI RUDOKUI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui.
Anykščių MK vyr. mechaniko skyriaus bendradarbiai

ELVYRAI BABELIENEI

Kartu dalinamės džiaugsmais ir rūpesčiais, leis pasidalyti ir skausmu, kurį sukėlė mylimos sesers mirtis.
Skimionių ryšių skyriaus darbuotojai

Nuoširdžiai užjaučiame

VYTAUTĄ CERNAUSKĄ dėl tėvelio mirties.
Anykščių J. Billūno vid. mokyklos prisaugūnė organizacija

Skubiai keičiamas dviejų

kambarių komunalinis butas Rokiškyje į panašų Anykščiuose arba Troškūnuose (gali būti ir be patogumų).
Skambinti telef. 4-49-13
Džiugelienei, o po darbo valandų telef. 4-49-79

VYTAUTUI RUDOKUI

Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam tėveliui.
Anykščių MK valruotojai

VYTAUTUI RUDOKUI

Dėl mylimo tėvelio mirties reiškiamė nuoširdžią užuojautą.
Anykščių MK detalių paruošimo baro darbuotojai

Laureatų koncertas

Praėjusį pirmadienį mūsų Kultūros rūmuose vyko Vilniaus valstybinės filharmonijos sukurto koncertas. Anykštėnams dainavo tarp respublikinio konkurso ir sąjunginio festivalio laureatas, buvęs V. Daunoro mokinys A. Ciplys. Klausėmės pačių populiariausių, pačių mėgiamiausių M. Petrausko, St. Šimkaus harmonizuotų lietuvių liaudies dainų „Kur tas šaltinėlis“, „Slą naktelę“, „Ant marių krantelio“.

Idomi paskaita

„Lenino keliu“ kolūkio kultūros namuose susirinkusiems žemės ūkio specialistams, buhalterijai darbuotojams, talkininkaujantiems žemdirbiams Vilniaus Inžinierinio statybos instituto studentams istorijos mokslų daktaras profesorius V. Germanas perskaitė paskaitą „Nacionalinis klausimas ir dabartis“.

Svečio pranešimas visus sudomino. Ūkio, pirmine partinė organizacija yra numatiusi reguliariai kviesiti lektorius, kad jų paskaitos plėstų žemdirbių akiratį.

B. Valaitis

SOFIJA. Bulgarijos gamybiniuose kolektyvuose plačiai studijuojamas ir diegiamas tarybinių novatorių patyrimas. Maskvos statybininko N. Zlobino metodu dabar dirba daugiau kaip 15 tūkstančių statybininkų, o estės melžėjos L. Peips patyrimas pritaikytas 300 gyvulininkystės fermų. Populiarius Bulgarijoje taip pat jaunų darbininkų globotojų judėjimas.

VARSUVA. Naujas namų statybos kombinatas pastatytas Belsko Bialos mieste. Jis

kasmet gamins 6 tūkstančius butų ir 25 tūkstančius kubinių metrų betono. Lenkijoje dabar yra daugiau kaip 170 namų statybos kombinatų. Nuo septintojo dešimtmečio pradžios gyventojams pastatyta 2 milijonai namų butų.

HAVANA. Kuboje prasidėjo baigiamasis „Kovos dėl šeštosios klasės“ etapas. Siekiama, kad visi suaugę šalies gyventojai baigtų šešias klases. Kubos darbo žmonių prisaugūnė centro duomenimis suaugusiųjų mokyklų baigimo diplomus jau turi 90 procentų šalies darbininkų.

BERLYNAS. Naujo modelio pianinus „Rondo“ pradėjo gaminti Eizenbergo baldų kombinato kolektyvas. Tarpautinėje Leipzigo rudens mugėje šis muzikos instrumentas pelnė aukso medalį.

PRAHA. Prahos statybininkai baigia statyti naujus kultūros rūmus. Juose bus

3100 vietų suvažiavimų salė, dvi konferencijų salės — 900 ir 200 vietų. Kultūros rūmuose vyks įvairūs renginiai, svarbūs tarptautiniai susitikimai.

BUDAPESTAS. Aple 90 tūkstančių Vengrijos vaikų ir merginų šiemet įstojo į profesines technikos mokyklas. Šiuo metu šalyje yra daugiau kaip 600 profesinių technikos mokyklų su gerai įrengtomis klasėmis, dirbtuvėmis, bendrabučiais.

ULAN BATORAS. 20-ye miestų ir gyvenviečių Mongolijos ryšininkai pradėjo montuoti palydovų sistemą „Ekranas“, kuri padės priimti televizijos laidas. Si sistema leis jau šių metų pabaigoje žiūrėti TSRS centrinės televizijos programą tolimiausiose Mongolijos kampečiuose.

(TASS-ELTA)

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišky ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективниес дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникшчяйского районного комитета КП Литвы в Аникшчяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spaudiniamis otacine mašina. Indė ksaas 67352

Išėjo antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11267 Užsak. Nr. 1724